

SEVGİ İZİ

Cahiliye Devri'nin ardından sevgililer sevgilisi Peygamberimizin (s.a.v.) Asr-ı Saadet Dönemi başladı. Bu dönemle birlikte çocuklar önemsenmeye, özellikle kız çocukları sevilip kucaklanmaya, evlerin içi ve dışı çocuk gülücükleriyle dolmaya başladı. Sevgi Peygamberi Hz. Muhammed (s.a.v.)'in başlattığı çocuk sevgisi nesilden nesile akıp gitti. Âlemlerin Efendisi Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) başta kendi çocukları ve torunlarıyla yakından ilgilenmiş bunun yanında da herkese örnek olmuştur. Nitekim Peygamberimiz (s.a.v.) biricik kızı Hz. Fatıma (r.a.)'ya, torunları doğmadan önce; "Doğum olunca bana haber vermeden çocuğa hiçbir şey yapmayın" demiş ve doğumdan sonra çocuğu kucağına alarak çocuğun sağ kulağına ezan, sol kulağına kâmet okumuş daha sonra da çocuğun ömrünün hayırlı olması temennisiyle adını koymuştur. Peygamberimiz için İslâmiyet'in geleceği çocukların yetiştirilmeleri üzerine kurulacaktır.

Âlemlerin Efendisi, geleceğin temelini çocuklukta atılacağını, yetişkinlikte yaşanan birçok psikolojik sorunun ya da hataların kaynağının çocukluk döneminden kaynaklandığını bilir; çocuklara sevgi ve merhametle yaklaşırdı. Yolda gördüğü her çocuğun başını okşar, onlarla konuşur ve şakalaşır. Onlara hediyeler alır, onların öz abileri, öz babaları gibi olurdu. Peygamberimiz (s.a.v.) (Üsâme b. Zeyd'i bir dizine torunu Hasan'ı da öbür dizine alır oturtur sonra onları bağrına basar ve "Allahım! Sen bunlara rahmet eyle. Zira ben bunlara merhamet ediyorum." diye dua ederdi. Çocuklar da onu bu yumuşak tavırlarından güzel sözlerinden ötürü çok severler, sevgi peygamberinin sevgi izinden giderlerdi. Peygamberimizin çocuklara olan düşkünlüğünün bir göstergesi olan şu olay da, onun çocuklara karşı ne kadar şefkatli olduğunu gösterir bize:

Bir gün Rafi adında bir çocuk hurma ağacını taşıyorken biri tarafından görülür ve kendini Peygamberimizin (s.a.v.) huzurunda bulur. Allah'ın Resülü çocuğa yumuşak bir sesle: "Yavrucuğum niçin hurma ağaçlarına taş atıyorsun?" diye sorar. Çocuk da : "Düşürdüğüm hurmaları yiyorum." der. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) de onu nazikçe uyarır ve şöyle der: "Bundan sonra hurma ağaçlarına taş atma, yere düşmüş olan hurmaları ye." diye buyurur. Sonra elini Rafi'nin başına sürerek "Allah ım! Bunun karnını doyor." diye dua eder. Ne güzel, ne yumuşak sözlü, ne nazik bir Peygamber e sahibiz değil mi? O çocuklara hem kendini hem de Allah'ı sevdirdi bize de görmeden sevmeyi ve inanmayı öğretti. İşte bizler de "Ümmetim!" "Ümmetim!" diye inleyen bir Peygamberin çocukları olarak iyi birer anne ve baba olmalı ve yine çocuklarımızı bu saygı ve sevgi çerçevesinde yetiştirmeliyiz."

Çocuklara şefkat ve yine büyüklere saygı göstermek İslâmiyet inancının ve ahlâkının en önemli prensiplerinden birisidir. Peygamberimiz (s.a.v.) "Küçüklere şefkat ve büyüklere saygı göstermeyen bizden olamaz." hadisinde tam da bu konuyu vurgulamıştır. Bu anlayış çerçevesinde çocuklarımıza yaklaşmalıyız. Onlara bir birey olarak saygı duymalı ve onların İslâmiyet'in geleceği olduklarını unutmamalıyız. Çocuklarımızı peygamberimizin çizdiği yolda şefkat ve merhametle yetiştirmeliyiz. Şüphesiz ki iyi bir müslüman olabilmek için öncelikle iyi ahlaklı insanlar olmamız gerekir. Peygamberimizin örneklerinde olduğu gibi ebeveynlerimize, büyüklerimize ve yine çocuklarımıza hürmet etmeliyiz.

Peygamber (s.a.v.) efendimizin hayatında hiçbir zaman şiddete yer olmamıştır. Düşmanlarına bile şefkat ve merhametiyle yaklaşmıştır. Bu şefkat ve merhametin en yücesi de çocuklara ayrılmıştır. İnanan veya inanmayan tüm çocuklar bu sevgi pınarından su içebilir. Çünkü çocuklar tertemiz ve günahsız kullardır. O çocukları öpmüş, koklamış, onlarla oynamış, hastalandıklarında onları ziyaret etmiş ve her zaman onların mutluluğu için uğraşmıştır. Kendisine Peygamberi (s.a.v.) örnek alan öncelikle anne ve babalar sonra da tüm müslümanlar ne kadar doğru yoldadırlar! Bu kişiler hiçbir zaman pişmanlık yaşamayacak ve toprağa ekilen bir tohum misali meyvelerini gelecek nesillerde alacaklardır. İslâmiyet ışığı bu çocukların omuzlarında yükselecektir. Ne mutlu ki kendisine peygamberi örnek alanlara, ne mutlu ki onun izinden yürüyüp bir çocuğun başını şefkatle okşayanlara ve yine ne mutlu ki İslâmiyet ahlakını özümseyip onu hayatının her anında yaşayabilenlere ve yine ne mutlu ki böyle bir peygambere sahip olan bu kutlu ümmete. Ne mutlu!